

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632369941280/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fører med den franske Statsmand og kalder ham Danmarks Gambetta.

»Aa, jeg tror De vill!«

Med et hjærteligt Haandtryk tager han Afsked, og alle Gæsterne samles endnu udenfor Husdøren. Her tager den store Fører den ene Bondes Arm og tvinger ham til at følge sig hjem; de to andre Rigsdagsmænd gaar bort sammen med *Udlandet*, medens *Provinserne* sniger sig hastigt væk for om muligt at smugles ind paa en Kafé, af hvis Natteforening han er Medlem.

Men Tage, den ulykkelige Tage!

Ham har Johan i sin Naivetet paalagt at ledsage Frøken Rørby, de skal jo samme Vej, og skønt Mathilde aldeles ikke bryder sig om nogen Ledsagelse, modsætter hun sig ikke Tages Følgeskab, af Drilleri, fordi hun forstaar, hvor ked han er af denne Riddertjeneste.

Og saa gaar de sammen. Hun i sin side Kaabe og med den runde Kysehat, aldeles ligegyldig for sit Toilette, og han elegant i sin korte Vinterfrakke — uendeligt antipatiske for hinanden.

I Begyndelsen henvender han nogle Ord til hende om Selskabet, men da hun ikke gider

svare undtagen med en eller anden kort og gnaven Sætning, der bider ham af, opgiver han al Konversation og traver tavs ved Siden af hende. Han er høj og velbygget, og det ærgrer hende: hun lider bedre, at saadanne Libertinere er smaa, saa hun kan se dem over Hovedet.

Efterhaanden finder Tage Situationen ganske morsom, og da de kommer forbi hans Bolig, gør han en sindig Bemærkning om, at her bor, han. Saa siger hun indædt forbitret:

»De vil maaske hellere slippe for videre Følgeskab; De taaler maaske ikke at være oppe saa sent.«

»Paa ingen Maade,« svarer Tage galant, og idet en lys Idé farer ham gennem Hovedet, tilføjer han: »jeg saa' Dem saamænd den Nat, da Johan havde havt Bryllup, fare her forbi, og tænkte ved mig selv: Hvor kedeligt, at jeg ikke kan tilbyde Frøken Rørby mit Følgeskab.«

Mathilde skummer af Raseri; da de endeligt er naaede til hendes Hjem, farer hun ind ad sin Gadedør, uden at sige Godnat eller Tak til ham, og op paa sit Værelse, hvor hun kaster sig paa sin Seng, delt imellem to Følelser: Forbitrelse over Tages Drilleri og Glæde over at Aftenen,